

Van: B. Dijk [mailto:mailuitingen@gmail.com]

Verzonden: zaterdag 3 mei 2014 11:30

CC: Backupgemeente

Onderwerp: Gehoorverlies door kattenverjager

Geachte heer/mevrouw,

Groenlinks heeft naar aanleiding van het verspreiden van informatie over de kattenverjager de volgende vragen gesteld over het gebruik van de kattenverjager. Graag wil ik u verzoeken deze brief te verspreiden (individueel) onder de raadsleden van uw gemeente. Wij zijn erg verblijd dat Groen Links te Rotterdam schriftelijke vragen heeft gesteld over de kattenverjager. Meer informatie vindt u op de website <http://www.pieptonen.nl>

<http://www.rijnmond.nl/nieuws/25-04-2014/groenlinks-wil-verbod-op-kattenverjagers>

De brief kunt u vinden op de volgende website:

<http://rotterdam.groenlinks.nl/files/Schriftelijke%20vragen%20over%20kattenverjagers.pdf>
Wij willen dan ook graag weten wat uw politieke partij hiervan vindt over het gebruik van deze toestellen.

Aan het College van Burgemeester en Wethouders

Coolsingel 40

3011 AD Rotterdam

Schriftelijke vragen over kattenverjagers

Rotterdam, 25 april 2014

Geacht college,

Kattenverjagers zijn legaal te koop in Nederland en zenden ultrasone of hoogfrequente geluiden uit die het zenuwstelsel verstoren. Niet alleen katten, steenmarters, honden, konijnen, vossen, reigers, kanaries, egels, eenden en andere dieren hebben last van de toon, maar ook kinderen en pubers kunnen het geluid horen als het apparaatje bijvoorbeeld niet goed is afgesteld of door matige kwaliteit niet de juiste toonhoogte uitzendt. Er zijn ook kattenverjagers die werken met hoogfrequent geluid vanaf 10KHz, wat per definitie hoorbaar is voor mensen. Hoge tonen leiden bij kinderen en voor volwassenen die hier gevoelig voor zijn, tot oorsuizen (tinnitus), hoofdpijn en oorpijn.

Voor een paar tientjes is een kattenverjager al te koop. Een gemiddelde verjager heeft een bereik tot ongeveer 200 vierkante meter (sommige apparaatjes hebben zelfs een bereik tot 360 vierkante meter), waardoor in veel gevallen ook de openbare weg tot een ware hel wordt voor kinderen, huisdieren, vogels en wilde stadsdieren. Huiswerk maken met het raam open is voor tieners onmogelijk als in de omgeving een kattenverjager hangt. De Rhine Group, producent van kostbare Mosquito's om hangjongeren te verjagen, zegt bewust niet te

leveren aan particulieren, omdat verkeerd afgestelde mosquito's óók hoorbaar kunnen zijn voor volwassen mensen (en in dat geval géén irritatie veroorzaken bij katten of jongeren).

Dit brengt ons tot de volgende vragen:

1. Bent u bekend met het fenomeen kattenverjager en de mogelijke gevolgen voor allerlei diersoorten anders dan katten?
2. Heeft het college een standpunt over het gebruik van kattenverjagers door particulieren en de mogelijke schadelijke gevolgen voor de stedelijke biodiversiteit en de overlast/schade die de apparaatjes bij kinderen, jongeren en soms zelfs bij volwassenen kunnen veroorzaken? Mosquito's om jongeren mee te verjagen zijn omstreden in Nederland. Rotterdam heeft desondanks gekozen voor inzet van dit instrument. Er gelden wel restricties, die in artikel 4.6a van de APV staan beschreven. Zo moet er sprake zijn van ernstige overlast, moet de pieptoon alleen hoorbaar zijn op tijdstippen dat redelijkerwijs overlast te verwachten valt en geldt een periode van ten hoogste zes maanden. Doel en middel moeten bovendien in evenwicht zijn (proportionaliteit) en het apparaat mag alleen worden opgehangen als de handhaving van de openbare orde niet op een minder ingrijpende wijze kan worden bereikt. Mosquito's op plekken waar iedereen gebruik van maakt, zoals bushaltes, zijn niet toegestaan. Tot slot staat het besluit om een mosquito op te hangen open voor bezwaar en beroep. Dit alles geldt niet voor kattenverjagers.
3. Bent u het met GroenLinks eens dat voor kattenverjagers in de praktijk dezelfde bezwaren en bedenkingen gelden als voor mosquito's?
4. Zo ja, bent u het ermee eens dat voor kattenverjagers dezelfde restricties dienen te gelden als voor mosquito's, waarmee het plaatsen van kattenverjagers in praktische zin onmogelijk wordt voor particulieren?
5. Wilt u in de APV een expliciet verbod opnemen voor particulieren op het plaatsen van apparatuur die ultrasoon of hoogfrequent geluid produceren, zodat burens die overlast ervaren grond hebben om verwijdering te verzoeken? Zo nee, waarom niet?

Met vriendelijke groet,

Judith Bokhove

Advies van Belgische instantie over het volume van de kattenverjager:

Antwoord FOD volksgezondheid:

Ultrasone toestellen voor dierenverdriving produceren geluid van hoge frequenties (8-20kHz) en ultrageluid (>20 kHz). De geluidsemissies van dergelijke apparaten zouden voor sommige dieren (ratten, muizen,...) een afschrikkend effect hebben. De producenten mogen zulke apparaten op de markt brengen als ze veilig zijn en geen gevaar opleveren voor de gezondheid van de gebruiker en andere personen. Het CE-teken is het bewijs dat de producent verklaart aan de Europese normen te voldoen. Dit soort toestellen moet voldoen aan de Europese normen voor elektromagnetische straling, elektrische veiligheid en het gebruik van gevaarlijke stoffen (RoHS).

Helaas is er voor ultrasonische emissie geen (product)norm, noch op Europees, noch op nationaal vlak. Enkele wetenschappelijke organen hebben wel aanbevelingen geformuleerd.

Hoogfrequent geluid (16 - 20 kHz) veroorzaakt twee soorten biologische effecten: enerzijds objectieve specifieke effecten zoals gehoorverlies (bij langdurige blootstelling) en anderzijds aspecifieke klachten die al na enkele minuten kunnen optreden. Deze laatste omvat

hoofdpijn, oorsuizen, vermoeidheid, duizeligheid en misselijkheid, die optreden na een blootstelling van enkele minuten. Afhankelijk van de geluidssamenstelling en persoonlijke gevoeligheid (ook leeftijdsgebonden) kunnen mensen deze specifieke hinder ervaren al vanaf 75 dB.

Voor deze frequentiegebieden geven twee internationale instanties, het International Non-Ionizing committee (INRC/IRPA, 1984) en Health Canada (1991), een grenswaarde voor het geluidsdrukkniveau bij beroepsmatige blootstelling van 75 dB. Het INRC/IRPA geeft bovendien ook een waarde voor blootstelling van de algemene bevolking, namelijk 70 dB bij 20 kHz. Het respecteren van deze grenswaarden zou bescherming bieden tegen de specifieke klachten en mogelijk gehoorverlies ten gevolge van langdurige blootstelling. Er zijn in België geen normen voor bescherming van de algemene bevolking tegen hoogfrequent geluid en ultrageluid. De FOD volksgezondheid heeft voor 7 verschillende ultrasone dierenverrijvers metingen laten uitvoeren. De limiet van 75 dB, aanbevolen door INRC/IRPA en Health Canada, wordt bij sommige apparaten overschreven op een afstand van minder dan 5 meter. Het is dus aanbevolen om bij het plaatsen van een ultrasone dierenverrijver, enige afstand te bewaren ten opzichte van de plaatsen waar mensen zich kunnen bevinden. Het is ook goed om te weten dat er apparaten zijn die continu werken, maar er zijn ook apparaten die enkel een signaal uitzenden wanneer er beweging wordt gedetecteerd. Deze laatste zijn minder hinderlijk.

Groet,

Meldpunt Hoge Tonen

Adres is opvraagbaar.